

ҚИЗЛАРХОН МИРЗАОЛИМ ҚИЗИ

КУНГИЛ НОМАСИ
(шеърлар)

„Фарғона“ нашриёти
1997 йил.

Б. к. н. 59. 97

Ўизлархон Мирзаолим ўизи. КўНГИЛ НОМАСИ.
Шеърлар. «Фарғона» нашриёти, 1997 йил.

Ўизлархон МИРЗАОЛИМ ўизи — асли марҳаматлик. У ўўшиқни чиройли куйлайдиган, ўзи шеър ёзиб, одамларга ҳавас билан ўқиб берадиган **Ашуров Мирзаолим** хонадонида таваллуд топган.

У Қувага келин бўлиб тушгач, «Мебель» фабрикасига ишга кирди. Ўизлархон шеърларининг биринчи тингловчилари ҳам ана шу ҳамкасбларидир. Унинг шеърларида муҳаббатнинг оташли, қайноқ нафаси уфуриб туради. Ишчи шоиранинг бу илк тўплами, Сиз, азиз китобхонларга манзур бўлади деган умиддамиз.

«Фарғона» нашриёти, 1997 йил.

М Е Б Е Л И М

Соддагина қизча эдим,
«Мебель», сенга келганда,
Қувонч каби қанот ёздим,
Меҳнатларда елганда.
Устозим — Муҳаммадлар,
Қўлимга берди сеҳр,
Рўзихон, Муҳаббатлар,
Дилимга берди сеҳр.
Донг таратди мебелим,
Мусожонлар қўлида,
Иноқлигу меҳр бор,
Ишчиларнинг кўнглида.
Меҳнати элга ёққан,
Баҳодирлар бор бунда,
Халқ ишқида ёнолган,
Шокирлар ишлар тунда.
Валижонлар иш боши,
Назираҳон табелда,
Мард инсонлар ишлайди,
Бизнинг донгдор мебелда.
Санъаткор ҳам бунда бор,
Қўлларида соз билан,
Матлубалар куйлайди,
Ширали овоз билан.
Муҳиддинлар кашфидан,
Жаранглаган мебелим,

Уйларни безаб турар,
Мисли жонон мебелим.
Ёғочга ҳусн бериб,
Жило бериб, гул бериб,
Қувани машҳур этган,
Мебелчилар, мақтайин,
Сизга ишқли дил бериб...

О Т А Ж О Н И М

Сўзи армон бўлган, султоним отам,
Кўзим тирён бўлди, дармоним отам,
Ғариб кўнглим сизсиз ғамларга тўлди,
Сарғайиб, соғинчлар маконим отам.
Енгларимга арта-арта ёшимни,
Йиғлаб-йиғлаб едим яна ошимни,
Юракда армоним, жоним отажон,
Ўксир дилим, кўриб тенгу — тўшимни.
Молу давлат топдим, топмадим сизни,
Давру-даврон келди, қайдасиз отам,
Уйларимда меҳмон этмадим сизни,
Изласам топилмас жойдасиз отам.
Боламни ўхшатиб бағримга босдим,
Болам бўлиб қолган жаннатмаконим,
Соғиниб-соғиниб ўртанса кўнгил,
Армон бўлиб қолган оҳ, отажоним.
Сизла фойзли эди бу хонадоним,
Бебаҳо арконим, нури имоним,
Руҳингиз бўлсин шод, шоирим отам,
Бағрим бутун айлаб, қўлланг, имконим.

УЗБЕКИСТОНИМ

- Ушбу дунё жаннати
жаннатмаконим: **Ўзбекистоним,**
- Халқим ҳалол меҳнати
асалга коним: **Ўзбекистоним.**
- Боқсам кўзимда ёнган
боғлари, гуллари, булбуллари,
- Таърифи йўқ бетимсол
Борлиқ, имконим **Ўзбекистоним.**
- Оламга донғи кетган
ўзбегим оқ-олтин дурдонаси,
- Оиласи ободдир,
мевага кон эрур ҳар хонаси.
- Юртимнинг яшнаган водий —
Наманган, Андижон, Фарғонаси,
- Қадрланг, сўнг этманг армон:
Дардга дармоним **Ўзбекистоним.**
- Оллоҳ суйиб боққан юрт,
исломи шоним **Ўзбекистоним,**
- Қуёш гуллар таққан юрт,
сен буғдой ноним: **Ўзбекистоним.**
- Қон—қардошга ёққан юрт
Марду — майдоним **Ўзбекистоним.**
- Мусулмонлар макони
нури — имоним **Ўзбекистоним.**

А И Б Э Т М А Н Г

Айб этмангиз кўнгил ишига,
Хайф демангиз у ақлу идрок.
Гоҳ тасалли берар кишига,
Куйламоқдан завқланар юрак.
Оллоҳ асра таъна, тухматдан,
Маломатдан, бало, офатдан,
Покиза бир кўнгил қулиман,
Узинг асра ул қиёматдан.

Дебдиларки азал-азалдан
Баён этмиш ушбу ғазалдан:
— Мени шайдо қилодурган

бу кўнгилдир, бу кўнгил.

Хору расво қилодурган

бу кўнгилдир, бу кўнгил.

Оллоҳ шайдо қилғил майлига,
Орзум — шайдоликка етармен!
Раббим, расво қилма! Расволикдан
Сақла, тониб қайга кетармен!

СИЗНИ СОҒИНДИМ

Изҳорига ожизман,
Ҳаё боғлар тилимни,
Ҳажри доғлар дилимни,
Сизни.. Сизни соғиндим.
Қолди менинг армоним,
Сиз кузатган йўлларда,
Сиз узатган гулларда,
Ёлғиз Сизни соғиндим.
Уксик юрак бўзлади,
Изларингиз изладим,
Изингизни сизладим,
Ширин сўзни соғиндим.
Қузим эшик қоқмоқда,
Армонларни ортмоқлаб,
Қутар сизни қайноқ қалб,
Ишқ созини соғиндим.
Жоним, мени бир йўқланг,
Кўриб кўзлар қувонсин,
Ишқингизга инонсин,
Дил розини соғиндим.

Ё Қ Қ И М К Е Л А Д И

Сизга боққим келади,
Сизга ёққим келади.
Нозли-нозли боққанда,
Утга ёққим келади.
Сизга ўзим эркалаб
Гуллар таққим келади.
Кўзларингиз ёнганда,
Сўзларидан тонганда,
Алдаб-алдаб Сиз мани,
Йўлга солиб олганда,
Кўнглим очгим келади,
Сизни қучгим келади.
Қора кўзли нигорим,
Ширин сўзли дилдорим,
Тун кечалар бедорим,
Сизсиз менинг мурудим,
Сизга етгим келади,
Дардим айтгим келади.

* * *

Нечун қизарар юзларинг,
Гар севмасанг жонгинам,
Оҳ, нелар ёнар дилингда....
Майли, тонгин, тонгина.
Азобларим билурмисан,
Кўксим яра, қонгина.
Тонгда кутсам келурмисан.
Сен ҳам ишқда ёнгина...
Дардим айтсам нечун энди,
Турар эдинг жимгина,
Мен кўлингда парча қоғоз..
Хокисор, фижимгина.
Ташлаб юбор, от оловга,
Кул бўлайин зумгина.
Ё авайлаб бос бағрингда,
Очилсин тилсимгина...

Й У Л Ч И М А Н

Мен бир йўлчиман йўлин топмаган,
Е йўлларида тониб қайтмаган.
Танҳо довираб, ҳориб толмаган,
Е бир кимсага дардин айтмаган.
Умидим бор шу йўлда кезаман,
Ўзимни мажнун, ғариб сезаман,
Кўнгил тўла муҳаббатим бордир,
Онам, боламни... сени севаман.
Қўлим тутмаган, жоним номардим,
Дардлашмаган бош эгиб ўз дардин,
Мен сени кўнглим ичра асрарман,
Туну—кунларим сен-ла ободим.
Гулларни севсам, ман этмас ҳеч ким,
Тупроқни қучсам айбламас ҳеч ким,
Сени севишим этсам-чи ошкор,
Дунё титрайди... Оҳ, мени кўнглим.

А К А Ж О Н И М

Назаримда Темур каби буюксиз, акажон,
Қўзларимда Бобур каби улугсиз, акажон.
Синглингизга сиз ўзингиз суюксиз, акажон,
Йигитлиги хўп ярашган қутлугсиз, акажон.
Қўзим йўлингизда келарсиз деб

кунда-кунда,

Соғинчлардан сарғайиб йўқлай сизни,

ҳар тонгда

Келсангиз дардли дилим кириб кетсин

дармонга.

Акажоним кўз-кўзлай сизни яхши —

ёмонга.

Меҳр кўзда эканму рост, соғинамайсиз

нечундир,

Тансиқ таом пишириб сизни кутай акажон.

Яхши ёмон кунимда ҳимоячим сиз акам,

Қўзимда ёнган меҳрим сизга тутай акажон.

Қалбим қўри сизники, уйим тўри сизники,

Салқин сойлар устида тилло сўри сизники.

Бир келингиз акажон, кўнглим олинг

акажон,

Сиз соғинчим, илнжим, дилим зори

сизники.

Тонгда туриб ҳавасла, ҳовлиларни

супурай,

Тозалай уйларимни, сўйлайин

уйларимни,
Сиз келиб обод этинг, акажон тўйларимни,
Шод этинг тоға деган, бу эркатойларимни.
Жигар ўти ёмондир, жигарим доғламасин,
Икир-чикир ишларда қўлингиз боғламасин,
Нечун келмас тоғам деб, гўдагим

ийғламасин
Ҳамдард бўлинг, кўнглимни ўзга
ардоғламасин.
Боримни йўлга сочай, бир келинг
акажоним!

ТА В Б А Э Т А Й

Оллоҳим, не қилай, ишқ кўнглимга
ошно бўлди,
Куя-куя дилгинам васлига ташна бўлди.
Кўзларим йўлларида зор, интизор
нетайин,
Бошим олиб энди мен қай сориға
кетайин.
Ҳасратим кимга айтиб, во дариф
кимга йиғлай,
Жонима малҳам йўқдир, аламда
бағрим тиглай.
Боролмайман ёнингга, нетай
тоғ-қоялар бор,
Айтолмай дардим, дардга солган
ул соялар бор.
Юрагим дод айлайди, қанча оҳ,
нолалар бор,
Йиғлай олмай кўзларда пинҳона
жолалар бор,
Ёриб кўринг кўксимни, хору-хас,
лолалар бор,
Узоқ бўлсанг-да сенга торгувчи
толалар бор.
Оллоҳим сени таниб, сано-ю шукр айтай,
Узинг қайтар йўлимдан, ошиқман,
қандай қайтай?!

Дилга ишқ солган ўзинг, ўзингга
сажда этай,
Гуноҳим кечир, Оллоҳ, бир умр
тавба этай.

А Ё Л Л А Р, А Д А Ш М А Н

Шарм қани, ҳаё қани?!
Сендаги ибо қани?
Сен аёлсан, ор—номус,
Поклигу зебо қани?
Боланг ташлаб кўчага,
Ўзинг сотдинг нечага,
Бу ўткинчи дунёда
Қолдинг зим-зим кечада.
Фуруринг яксон этдинг,
Гулларинг пайҳон этдинг,
Эгри йўлга кириб сен
Расвои жаҳон этдинг.
Орлар сени куйдирсин,
Зорлар сени куйдирсин.
Гўдакларинг уволи,
Хорлар сени куйдирсин.
Сочларингга оқ тушди,
Ҳаёл хонангга учди,
Кўзлари мўлтираган,
Эсинг болангга кўчди.
Уйноқ дил ўйнатдиму?
Ҳар кеча тўйлатдиму?
Энди армон ўртайди
Кексалик ўйлатдиму?
Шарм қани, ҳаё қани?

Тилдаги гўё қани?
Боқолмайсан ёр томон
Кўздаги зиё қани?
Шарм олдида шарманда,
Номард қўлда чирманда,
Оллоҳ кечмас гуноҳинг,
Кеч энди урган оҳинг.
Шарм қани, ибo қани?
Ёр, сенда вафо қани?

Н О Л А

Ёрга хиёнат қилсам,
Жоним олсин ул Худо,
Узгаларга боққанда
Кўздан оқсин бул зиё.
Диёнатли ёримдан
Айирмагил, ё Худо,
Адаштира йўлимдан
Ўтга солма беҳуда.
Бир ёр бўлай вафодор,
Йўлларига тикиб жон,
Мунчоқдайин боламга,
Ҳалолу пок онажон.
Кўча-кўйда юрса ёр,
Кетмай ҳаргиз хаёлдан,
Мени афзал кўрсинлар
Ўзга гўзал аёлдан.
Диёнатли ёримдан
Айирмагил, ё Худо.

ФАРЗАНД ДОҒИ

Дадасининг қувончлари узилди,
Онасининг жон риштаси узилди.
Тузиб қўйган режалари бузилди
Қайга кетдинг ўғлон бўлган Қувончбек.
Нор туядек наъра тортди бобоси,
Йиғлай-йиғлай адо бўлди момоси.
Ғамга тўлди Таваккалнинг хонаси,
Бу дунёга меҳмон бўлган Қувончбек.
Хурлар каби учиб кетдинг самога,
Армон бўлдинг отанг бирла онангга,
Тилаб-тилаб келган эдинг бинога,
Жаннатларда жавлон ургин Қувончбек.
Бола бўлиб эркамининг, шўхмининг?!
Кўзга яқин ширингинам, кўҳлигим,
Тортган дардинг даволари йўқминди,
Дардга полвон, эркин ўғлон Қувончбек.
Дунёларга қайтиб келмас Қувончбек,
Уйнаб-уйнаб учиб елмас Қувончбек
Онасини қучиб кулмас Қувончбек,
Армон-армон, энди армон Қувончбек.

ҚАЙТАР ДУНЁ

Ишончларим синдилар чил-чил,
Дўстим менга қилди хиёнат,
Еруғ дунё бўлди қоронғу,
Қайга кетди меҳру-оқибат.
Ажаб... тубсиз бу денгиз аро,
Қолдим ногоҳ, ёлғиз ўртаниб,
Қайда бордир жонимга оро,
Адашибман, эвоҳ, дўст топиб.
Ишонганим, дўстгинам бир кун,
Олиб кетди ул баҳт қушимни.
Тополмай зор оворадирман,
Бошдан учган ақлу ҳушимни.
Йиллар инсон дардига малҳам,
Бироқ оғриқ берар гоҳида,
Дунё экан бу қайтар дунё,
Бир кун дўстни кўрдим чоҳида.

Б О Қ М А Д И Н Г

Қорға қўйсам бағримни эрир эди,
Тошга айтсам дардимни ёрур эди,
Тоғлардан ҳам акс-садо келур эди,
Нечун боқмадинг, нечун сен боқмадинг.
Йўлимда йўлчилар кўп эди аммо,
Кўнглимга овчилар кўп эди аммо...
Уйимда совчилар кўп эди аммо...
Нечун боқмадинг, нечун сен боқмадинг.
Йиғлаб турсам кўз ёшим кўл-кўл бўлса,
Куя-куя бардошим кул-кул бўлса,
Яшнамасдан боғларим бир чўл бўлса,
Нечун боқмадинг, нечун сен боқмадинг.
Сендан ўзгалар керак эмас билсанг,
Сендан ўзга ҳеч ким тиргак эмас билсанг,
Сен билан обод кўнглим, агар келсанг,
Нечун сен боқмадинг, ё мен ёқмадим?!

Ш У К У Р

Дилдаги сатрим битай мен бугун,
Тезгир ўйларим мисли бир тугун,
Сени бағримга боссам болажон,
Ўлгим келмас ҳеч қачон, ҳеч замон.
Умрим мазмуни сен, сарлавҳаси,
Азиз фарзандим дилим ғунчаси,
Юракдан томган юраксан асли,
Оҳ, ёниб турган қалбим парчаси.
Дўмбоқ қўлингни ушлаган чоғда,
Юракдан кетар ҳар қанча ғубор,
Ширин эркатойим, кўзимнинг нури,
Яратганга шукур дунё баробар!!!

УЗБЕГИМ АЁЛИ

**«Анор» совхозининг раисаси
Мастурахон САЙФУТДИНОВАга.**

Анор мисол юзлари,
Ёниб турар кўзлари,
Малоҳатли Мастура,
Халқ дардидир сўзлари.
Эр йигитдай эркиндир,
Кўнгли тоза дуркундир.
Анорзору боғлари,
Жаннат мисол тўкиндир.
Раҳбарлиги бир ёнда,
Бир қўлида фарзанди,
Хуш бека оилада,
Ёнларида дилбанди.
Ширин эрур меваси,
Тиллари шакар, болли,
Боғларида меваси,
Халқи айтар — «Эй, Балли!»
Ўзбек қизи ҳур эрур,
Маконлари гул эрур,
Юртни обод айламоқ,
Мақсадлари бул эрур.
Ўзбегимнинг мард қизи,
Элимга ҳамдард қизи,
Оғир кунда яраган,
Меҳрга пайванд ўзи.

А Р М О Н

Яна баҳор келди, ёзиб сепини,
Яна булбул куйлар айтиб розини,
Қайтадан яшарди бу кўҳна дунё,
Ошиқлар куйлади олиб созини.
Ёшлик баҳорларим қолди олисда,
Оҳ, лоқайд юраклар урар бир маром,
Орзуми—ҳавасми билмам бирпасда,
Йироқларда қолиб кетди бир армон.
Армонлар отини атамайман деб,
Баъзан ўз-ўзимга ичаман қасам,
Ҳар баҳор келганда тўлғониб, ёниб,
Яна қўлларимга оламан қалам.
Ўтаркан ёшлик, лек завқи юракда,
Ёндиргувчи ўтлари ёнади пинҳон,
Нақд ёнимда ёниб турган юлдузни,
Кўрмабди кўзларим, кўр экан, инон.

КҮНГИЛ НОМАСИ

Сенга хатлар ёздим даста-даста,
Сатрларим ишқинг билан пайваста,
Зор-зор ҳижронларда жавоб кутдим,
Бўлиб нигорон ғам-алам ютдим.
Сенга хатлар ёздим даста-даста,
Кўнгил ишқ ўтида хору-хаста,
Гоҳо сендан аразладим, тондим,
Гоҳо сендан олисларда ёндим.
Кечдим дунёи-фалакларидан,
Ушал дилдору малакларидан,
Мен ўксимам, руҳим сенга ҳамроҳ,
Куйлай муҳаббат эртақларидан.
Сендай бир фариштани яратмуш,
Мисли гулдан анбарлар таратмуш,
Чехранг нури кўзимга зиё,
Юсуфни кўрган мисол Зулайҳо.
Сенга хатлар ёздим даста-даста
Ҳаётим сен-ла обод, пайваста,
Хатларим битилмиш фақат дилда,
Кўмганман кўнгилга аста-аста.

Ж О Н Ф И Д О

Ётган бўлса турсинлар,
Турган бўлса юрсинлар,
Келган эдик олисдан,
Ёр ҳолимиз сўрсинлар.
Ёр йўлида кўзларим,
Кўролмасдан зор бўлди,
Айтилмаган сўзларим,
Айтай десам ор бўлди.
Оҳлар чекиб йиғладим,
Ҳажру ишқинг доғида,
Нечун сенга дил бердим,
Ўшал ёшлик чоғида.
Раъно мисол ишқингни,
Мажлис қилай шеърларда.
— «Муҳаббат ҳам ўлсин-ей» —
Ғанимларим дерлар-да.
Меҳробимда чаёнлар,
Нишин қайраб ётсалар,
Мени суйиб Анварим,
Ҳажрим аро ёнсалар,
Ниш қайраган чаённи,
Этмай ҳаргиз ҳеч писанд,
Анвар учун жонимни,
Фидо этай то абад.

ХАЁЛ

Уртамасму армонлар сени,
Мен оламдан кетганим замон,
Сўнгги нажот ҳасрат эмасму,
Висол учун йўқ бўлар имкон,
Бу дунёдан кетсам бир қуни,
Вужудимни тупроқлар қучса,
Таним лаҳат ичра қолса-ю,
Рух қуш бўлиб кўкларга учса,
Истайманки, сўнг аста келиб,
Ёнгинангда куйласам гирён,
Хонишимга бўлиб сен ҳайрон,
Излаб қолсанг... оҳ, хузурӣ жон...

ЮР КЕТАЙЛИК

Юр кетайлик жонгинам,
Тоғу-тошга бош олиб.
Елғиз қолиб иккимиз,
Дийдор тўйсин термулиб.
Диллар айтсин розини,
Дардлашайлик иккимиз.
Қалбинг очгил энди ёр,
Ишқдан ёнган кўксимиз.
Юр кетайлик азизим,
Ғаним топмас жойларга,
Сўзларимга кўнмасанг
Отай ўзим сойларга.
Кетай танҳо довдираб,
Сенсиз ўзим бош олиб,
Мажнундайин бўзлайин,
Кўзларимга ёш олиб.
Сен кетмасанг кетмагил,
Майли кўнглинг очмагил,
Шунча севсам мён сени,
Меҳригиёнг сочмадинг.
Киши билмас дардларинг,
Дард бўлсин-ей кўнглингга,
Қизлар асло ёш тўкиб,
Чиқмасинлар йўлингга.
Сенсиз дилим вайрона,
Мён қайга ҳам кетайин,

Ишқингда ёна-ёна
Кетолмасам нетайин.
Юр, кетайлик жонгинам,
Дунёларни тарк этиб,
Бахт тожини кияйлик,
Ишқ маконин арк этиб.

ЖОНИМ, ИЛИНЖИМ

Хижрон ўтида ёндим, чидадим,
Мен сендан тондим, тўйдим, чидадим.
Муҳаббатни йўқ, ёлғон дедидар,
Ғам-аламларда кўйдим, чидадим.
Нечун боғларда очилди гуллар,
Нечун юракда тирик туйғулар,
Нечун сайрайди ошиқ булбуллар,
Нечун туғилар сенсиз қайғулар.
Оҳ, дунёлардан сени сўрайман,
Кўзларим йўлда, йўлга қарайман.
Айтолмасам-да сўзларим майли
Соғиниб кўзларинг бир кўрайин мен.
Сен билан яшнар ҳамиша олам,
Сен билан борлиқ — менинг севинчим.
Кўзларимга тўлди, тўлди шабнам,
Кел, кел умидим, жоним илинжим.

ИЗЛАРМАН

Жондин кечиб жононимни изларман,
Қонлар ютиб дийдор учун бўзларман.
Меҳрим тушган моҳтобимни изларман,
Қуёш янглиғ офтобимни изларман.
Дардим айтиб дармонимни изларман,
Етолмаган армонимни изларман.
Қанотларим жуфт бўлмади йиғларман,
Суйган ёрим ҳол сўрмади неларман.
Самоларда танҳо учолмасман ёр,
Ишқ аро ёниб қучолмасман ёр,
Ҳамдард бўлгин, куйларимга ҳамоҳанг,
Кўзларимга боқгил, сенсиз ҳолим танг.
Жондан суйган жононимни изларман,
Сени топар имконимни изларман.

ЕРИМ КЕТИБ БОРАДИ

Суймаганни суйдириб,
Куймаганни куйдириб,
Ерим кетиб боради
Орим кетиб боради.
Жон ичра жоним мани,
Ёруғ жаҳоним мани,
Ёр ўзгага дил берса,
Ёнсин бу таним мани.
Суймасалар ёр мани,
Бошим олиб кетарман,
Суймаганга суйкалиб,
Бу дунёда нетарман.
Суймаганни суйдирган,
Куймаганни куйдирган,
Ўз қадрини билмай ёр,
Тирсиз қалбим суйдирган.
Ерим кетиб боради
Орим кетиб боради
Кетма, жоним, кетмагил,
Ишқ ўтида куйдириб,
Ерим бўлгин вафодор,
Кулбамни кел тўлдириб.

ОТАБЕКНИНГ МАКТУБИ

Гулим, ёлғон деманг дил сўзларимни,
Билмай қолдим, оҳ, кимга бўзларимни,
Рад этсангиз, ишонмасдан ишқимни,
Юмиб кетай дунёдан кўзларимни.
Биби десам боқмасангиз нетайин,
Тоҳир каби оқиб энди кетайин,
Бир жонимга малҳамижон топмайин,
Мен дардимни ёлғиз ойга айтайин.
Ёнишимни ёлғонларга йўйдингиз,
Нечун мени аввалига суйдингиз,
Ё ўзимга, ё сўзимга ишонмай,
Ҳисларимни тотимасдан тўйдингиз.
Ёлғонларга йўлдош этманг Кумушим,
Ёнган ўтга отманг олиб сиз ҳушим,
Сизсиз менинг ёрқин эмас йўлларим,
Қимга керак мени куйиб—ёнишим.
Гулим, ёлғон деманг дил сўзларимни,
Аламларда ёндирманг кўзларимни.
Сизга етар йўл бўлса, йўлчи бўлай,
Билармисиз суюб-куюб бўзларимни.
Рашқларингиз ўлдирмасин дилимни,
Ғашларингиз сўлдирмасин гулимни,
Жонлар фидо, жаҳон фидо сиз учун,
Инсоф қилинг, совурманг сиз кулимни.

ЮРАҚДАН ТУКИЛГАН САТРЛАР

Яна баҳор келди,
Олам яшнади яна,
Анҳорлар куйлади
Ишқдан, вафодан,
Булбул нола айлаб
Куйди жафодан.
Бокира гуллар кулгуга очди лаб..
Нечун келмадинг мени излаб..
Гулдан бўса олди болари,
Саболар келди боғлар кезгалиқ..
Оҳулар ўйнашар эркалаб,
Нечун келмадинг мени излаб....

СУЗИ СУЗИМГА МОНАНД...

(Маҳфуза УСМОНОВАга)

Сўзлари сўзимга монанд аёл,
Диллари дилимга пайванд аёл,
Узоқда бўлсам ҳам сизда хаёл,
Жигарлардек менга дилбанд аёл.
Умрим йўлида учраб қолдингиз,
Рўпарамдан чиқди ҳур, Зухро юлдуз,
Мен босган сўқмоққа оёқ қўйдингиз,
Дўстим деб йўқлайман кечаю-кундуз.
Муҳаббат рост бўлса, меҳр-ла Сизни,
Ардоқлаб суярман кун-кун зиёда,
Дилингизга лолман, сахий ва покдир,
Билдимки, яхшилар кўпдир дунёда.

ЯНА МУҲАББАТ

Дарёлардек очдим қалбимни,
Муҳаббатдан шароб ичдим мен.
Гоҳ йиғладим, алам-айрилиқ,
Ҳижрон аро сароб ичдим мен.
Кўзларимда ёнди дунёлар,
Юрагимга ишқ малҳам бўлдинг,
Бағрим аро қондир лолалар,
Гоҳ, ўртадинг, ғам-алам бўлдинг.
Кўнглим ичра асрадим сени,
Муҳаббатдан мен тонганим йўқ.
Ғаним тўсди йўлимни мудом,
Сўхбатингга бир қонганим йўқ.
Муҳаббат жўш урди қонимда,
Қонимдамас билки жонимда,
Севинчларга тўлди кўзларим,
Жоним сени кўрган онимда.
Муҳаббатим, сўнгсиз муҳаббат,
Бебаҳо дур, тенгсиз муҳаббат,
Одамизод туғилмас асло,
Йўқдир висол сенсиз муҳаббат.
Қилич солсин Қоработиринг,
Таним лахта-лахта этсинлар,
Майли заҳар бериб Зайнабинг,
Кумушдай қабр аро элтсинлар,
Тупроғимда унган гиёҳлар,
Ишқ вафодан таҳсин айтсинлар,
Жаннатларда ахтариб мени,
Отабегим бедор кутсинлар.

ИШОНЧ, СЕНИ ҚАЙДАН ТОПАЙ?

Ишончсиз тордир дунёлар,
Ишончга зордир зиёлар,
Ишончсиз йўқдир вафолар,
Мен ишончни қайдан топай?
Ишончим сўндирди дўстим,
Тириклай ўлдирди ростим,
Ҳаётдан дод айлар дастим,
Мен ишончни қайдан топай?
Севгимни мазах қилдилар,
Юрагим тифсиз тилдилар,
Узларин танҳо билдилар,
Мен ишончни қайдан топай?
Кўзни кўзга тикканларим,
Эзгулик деб экканларим,
Қаддимни дол эгганларим,
Мен ишончни қайдан топай?
Ишончимни синдирдилар,
Мавжларимни тиндирдилар,
Арсатда ёндирдилар,
Мен ишончни қайдан топай?
Укинма эй ғариб кўнгил,
Дунё ўзи ёлғон эрур,
Чин дунёга пок кетгил сен,
Қаддинг туған имон эрур.

А Л А М Б И Л А Н

Ёнгинамда юрсангу сен
Қайрилмасанг, бир боқмасанг,
Болдан ширин сўзлар айтсам,
Оҳ, нечун сенга ёқмасам...
Ёнсин тилкалаб ўртада,
Ҳижрон ила алам ёнсин,
Ёнсин дунёни тарк этиб,
Бир қошлари қалам ёнсин.
Мунчалар кибор бўлмасанг,
Ҳамма менга шайдо дея,
Менинг оёғим остида,
Ошиқларим гадо дея,
Қанчалар кеккайма жоним,
Яшарсан осмон остида,
Ва оёғинг узолмассан,
Шу сахий ернинг устидан.
Кўнгил иши қийин экан,
Ошиқ ҳоли хароб экан.
Ичганларим гулоб эмас,
Энди билсам сароб экан.
Нетай дўстлар, бу жаҳонда,
Қолдим адашиб, алданиб,
Олтин ол бўлиб кўринди,
Ял-ял ёниб мис товланиб.
Кўзларимда алам ёнди,
Кипригимга шабнам инди.

Кўнгил торим жон узилди,
Дилгинам тўла ғам энди.
Куйлай энди алам билан
Йиғлай энди қалам билан.

Я Н А

°Севгидан куйламайман деб,
Онтлар ичдим, тондим яна,
Севгидан сўзламайман деб,
Тилим тишлаб, ёндим яна.
Ишқингда бўзламайман деб,
Бўзтўрғайдек бўлдим яна,
Сени ҳеч изламайман деб,
Ишқинг билан тўлдим яна.
Сени кўрсам кўнглим шодон,
Қувончларга кондир яна,
Кўзим кўзингга тушса гоҳ,
Асал—меҳрга қондим яна.
Кўрмайин ҳам, куймайин деб,
Кўзларимни тилиб олсам,
Зулайҳодек йиғлаб зор-зор,
Шарпангдан мен билиб олсам,
Бевафому бу дунёлар,
Муҳаббатдан бездим яна,
Гоҳ мажнундай саҳроларни,
Танҳо ўзим кездим яна.
Айрилиқда дунёни ҳеч,
Маъносиздек сездим яна,
Майли, ростдир ғаним кулса,
Ёлғиз сени севдим яна.

Ё Р - Ё Р

Алам, алам, вой алам, энди алам ёр-ёр,
Куйсин яна сен билан қоши қалам ёр-ёр,
Ёр-ёр айтиб кетдилар тенгу-тушим ёр-ёр.
Бошдан учиб кетди-ей ақлу-хушим ёр-ёр.
Ёрнинг йўли қолдиму, йирокдаму ёр-ёр,
Кўзлар гирён бўлдиму, фироқдаму ёр-ёр.
Тоғу тошни қаъридан сой келади ёр-ёр,
Юрагимни тилкалаб ой келади ёр-ёр.
Ой олдида турсалар ойлардагим ёр-ёр,
Қўлим чўзсам етолмас жойлардагим ёр-ёр.
Армон-армон, оҳ армон, энди армон ёр-ёр.
Дардим сенга айтолмай қаддим

камон ёр-ёр.

Қўлларимдая ушлама, қўлим куяр ёр-ёр,
Қарамасдан ғашлама, дилим куяр ёр-ёр.
Нечун куяр дилгинам сенга қараб ёр-ёр,
Ошиқ Қизлар сенией жондан суяр ёр-ёр.
Ёр-ёр айтиб бу кунда армондаман ёр-ёр
Ёргинамни кўрганда дармондаман ёр-ёр.

С У Й Г У В Ч И Ё Р

Мени суйиб қолгувчи ёр,
Суйганларинг кетди зое,
Ҳажрим аро куйгувчи ёр
Куйганларинг кетди зое.
Мен нотавон қадринг билмай,
Ор этдиму, сендан кечдим,
Севги сўзин ҳазил билиб,
Шароб дея сароб ичдим.
Ҳар баҳорлар келганида,
Ёниб-ёниб куйловчи ёр,
Тун-кечалар бедор бўлиб,
Ором олмай ўйловчи ёр.
Озор берсам, ситам этсам,
Нечун мендан тонмайсиз ёр,
Неча йиллар ўтса ҳамки,
Азобларга қонмайсиз ёр.
Севманг энди, севманг энди,
Изларимдан келманг энди,
Оқар сувлар оқди-кетди,
Шамол мисол елманг энди
Жон-жонидан суйгувчи ёр
Суйманг энди, суйманг энди...

ИЗТИРОБИ БОР

Бу кўнгилда муҳаббатнинг изтироби бор,
Асло қайтолмам дилда яна шитоби бор.
Ишқ бобида куйлай, куйлай ўтарман
жоним,

Лаззати, боли маст айлар —
ул шароби бор.

Ақл айтар — «Кечгил қийнама
ўзингни буткул,

Бир кун қаддим букиб дол этар
хароби бор.

Узоқларга кетар бўлсам андин қочиб мен,
Соғинчлар ўртар, кўрсам воҳ-воҳ,
моҳтоби бор.

Дардима дардкаш эмас, ул бағритош
ёрим,

Қулиб туриб жон олар ани ниқоби бор.
Ҳижрон доғи ўртар қаро тунлар қаъридан,

Аъзобига чидарман юракнинг тоби бор.

Юрагимни тилка-тилка айласам кўринг,

Муҳаббатдан ёниб турган офтоби бор.

Ёрдин ўзгаларга боқсам рашк этиб ҳар дам,

Мани юрар йўлимни тўсар ҳисоби бор.

Ақл бирла юрак можароси, азоби бор,

Ҳаётнинг мисли сув кўринган сароби бор.

Бош олиб кетарга на сабру саботим бор.

Инкор ишқ этолмай дилда изтироби бор.

Ишқим достонин ёзар бўлсам китоби бор,
Ёзмай десам, Қизлар, ёзгил деб хитоби бор.
Ёзар бўлсам хато дея айбим топгайлар,
Ҳар боб ила урғувчи неча арбоби бор.

* * *

Андишанинг отин қўрқоқ қўйманг сиз,
Софлигимни содаликка йўйманг сиз,
Кўнглингизда асрабсиз илон, чаён
Ҳасратларда ҳасад килиб куйманг сиз.
Нечун пок кўнглимни янчиб ўтдингиз?
Бағримга тиконни санчиб ўтдингиз?!
Алдов, риё экан билсам ишингиз,
Ҳассам йўқотдим, бу гал сиз ютдингиз.
Ё раб, мунча кўп оламда риёлар,
Оёғим чалмоқчи бўласан, ногоҳ,
Қанча тўсма, кўнглим ичра зиёлар,
Эзгулик қайтадан мени даволар.
Тилинг бошқа-ю, дилинг бошқа, эвоҳ,
Оёғим чалмоқчи бўласан, ногоҳ,
Шишадек қалбимни асраб—авайлаб,
Мен эса оллоҳдан тилайман, паноҳ.
Қани сендаги инсонийлик, виждон,
Билсам сенда устун экан жиғилдон,
Эссиз, эссиз, инсон деган ном эссиз,
Оқил одам бўлмабсан эҳ, билимдон.

* * *

Дилим қолди боғланиб,
Кўнглим ёнди доғланиб,
Тилим лолдир чоғланиб,
Кетолмадим айланиб.
Кетарга йўқ мадорим,
Турарга йўқ қарорим,
Узда йўқ ихтиёрим,
Айтолмадим шайланиб.
Уйларимнинг ўйчиси,
Куйларимнинг куйчиси,
Қаро кўзим томчиси
Нечун боқдинг ойланиб?
Омон-омон, омон бўл,
Бахтимга сен омон бўл,
Кел ўйнайлик қалам қош,
Ёнимда ёр жонон бўл.
Кетолмадим айланиб,
Айтолмадим шайланиб,
Нечун боқдинг ойланиб,
Юрагимга жойланиб?!

БОРОЛМАЙМАН, ЯРОЛМАЙМАН, ҚАРОЛМАЙМАН

Муҳаммад ЮСУФ

Борай десам ёнингга мен боролмайман,
Жоним, бирор корингга мен яролмайман,
Ёниб, ёниб юзингга бир қаролмайман,
Боролмайман, яролмайман, қаролмайман.
Ўткинчи деб дунё-дундан кечолмайман,
Ўзга қўлдан болму гулму ҳеч олмайман,
Нечун мени алдадинг деб ўч олмайман,
Кечолмайман, ҳеч олмайман, ўч олмайман.
Дардларимни ўзгаларга тўколмайман,
Алл қаддимни ғурурлардан буколмайман,
Бу жонимни йўлларингга тиколмайман,
Тўколмайман, буколмайман, тиколмайман.
Қўргим келса эшигингдан ўтолмайман,
Умр буйи сен жонимга етолмайман,
Қизлар дилин ҳасрат ўртар айтолмайман,
Ўтолмайман, етолмайман, айтолмайман.
Бу йўллардан жоним асло қайтолмайман.
Охиратдан умид тутиб яшарман, оҳ,
Оллоҳимдан сабр кутиб яшарман, оҳ,
Елғон дунё, ёниб, ўчиб яшарман, оҳ,
Боролмайман, яролмайман, қаролмайман.

МУНДАРИЖА

1. Мебелим	3
2. Отажоним	5
3. Ўзбекистоним	6
4. Айб этманг	7
5. Сизни соғиндим	8
6. Ёққим келади	9
7. «Нечун қизарар юзларинг...»	10
8. Йўлчиман	11
9. Акажоним	12
10. Тавба этай	14
11. Аёллар, адашманг	16
12. Нола	18
13. Фарзанд доғи	19
14. Қайтар дунё	20
15. Боқмадинг	21
16. Шукур	22
17. Ўзбегим аёли	23
18. Армон	24
19. Ёрга нола	25
20. Кўнгил номаси	26
21. Жонфидо	27
22. Ҳаёл	28
23. Малҳам	29
24. Юр кетайлик	30
25. Жоним, илинжим	32
26. Изларман	33
27. Ёрим кетиб боради	34
28. Отабекнинг мактуби	35
29. Юракдан тўкилган сатрлар	36

30.	«Сўзи сўзимга монанд...»	37
31.	Яна муҳаббат	38
32.	Ишонч, сени қайдан топай	39
33.	Алам билан	40
34.	Яна	42
35.	Ёр-ёр	43
36.	Суйгувчи ёр	44
37.	Изтироби бор	45
38.	«Андишанинг оти...»	46
39.	«Дилим қолди боғланиб...»	47
40.	Боролмайман, яролмайман, қаролмайман	48

Адабий—бадий нашр

ҒИЗЛАРХОН МИРЗАОЛИМ ҒИЗИ

КҮНГИЛ НОМАСИ
(Шеърлар)

Муҳаррир — Матлуба Деҳқон қизи

Мусаввир — Л. Данилова

Мусаҳҳиҳ — М. Тоштемиров

Теришга берилди 27.02.97. Босишга рухсат
этилди 2.06.97. Юқори босма усулда чоп этилди.
Ғоғоз бичими 1/32. Шартли б. т. 1,6. 2000 нусха.
Баҳоси келишилган нарҳда. Буюртма 1023.

«Фарғона» нашриёти, 712014, Фарғона ш., Со-
ҳибқирон Темур кўчаси, 28-уй.

Фарғона вилоят босмахонасида чоп этилди.
712014, Фарғона шаҳри, Соҳибқирон Темур кўчаси,
45-уй.